

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 85.714 van 29 februari 2000

A. 88.838/VIII-1636

In zake : **JANNE D'OTHEE** Olivier,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Louis DEHIN en
Mr. Christine BRÜLS, advocaten,
rue Saint-Pierre 19
4000 Luik,

tegen :

de Belgische Staat,
vertegenwoordigd door de Minister
van Justitie,

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Patrick PEETERS en
Mr. Jacques PERILLEUX, advocaten,
Brederodestraat 13
1000 Brussel.

Tussenkomende partij :

MAERTENS DE NOORDHOUT Sébastien,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Michel DELNOY, advocaat,
rue Simonon 13
4000 Luik.

**DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIE KAMER,
RECHTSPREKEND IN KORT GEDING,**

Gezien de vordering die Olivier JANNE D'OTHEE
op 7 januari 2000 ingesteld heeft met het oog op de
schorsing van de tenuitvoerlegging van :

" - het koninklijk besluit van 30 december 1999
houdende benoeming van de heer Sébastien MAERTENS
DE NOORDHOUT tot notaris ter standplaats Luik ter

vervanging van Meester P. WATELET, een besluit bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 6 januari 2000;

- voorzover dit nodig is, de impliciete, uit dezelfde handeling voortvloeiende beslissing om niet in te gaan op zijn verzoek om in dat ambt van ministerieel ambtenaar te worden benoemd";

Gelet op arrest nr. 84.582 van 10 januari 2000 waarbij het door Sébastien MAERTENS DE NOORDHOUT ingediende verzoek tot tussenkomst in het kader van de vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen ingesteld volgens de procedure van de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt toegestaan en waarbij de vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen en tot het opleggen van een dwangsom, ingesteld onder aanvoering van de uiterst dringende noodzakelijkheid, wordt afgewezen;

Gezien het op 28 januari 2000 ingediende verzoek tot tussenkomst, waarbij Sébastien MAERTENS DE NOORDHOUT vraagt als tussenkomende partij in het kort geding te mogen optreden;

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij;

Gezien het verslag van de heer BOUVIER, eerste auditeur-afdelingshoofd bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 9 februari 2000 waarin wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 28 februari 2000;

Gelet op de kennisgeving, aan de partijen, van het verslag en van de beschikking tot bepaling van de rechtsdag;

Gehoord het verslag van Mevr. DAURMONT, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. DEHIN, advocaat, die voor verzoeker verschijnt, en van Mr. PERILLEUX, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer BOUVIER, eerste auditeur-afdelingshoofd;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat er grond bestaat om het verzoek tot tussenkomst, ingediend door Sébastien MAERTENS DE NOORDHOUT, begunstigde van de bestreden handeling, in te willigen;

Overwegende dat de volgende feiten aan het geding ten grondslag liggen :

1. Bij een brief van 12 februari 1999 biedt Pierre WATELET, notaris ter standplaats Luik, zijn ontslag aan en drukt hij de wens uit dat de kandidatuur van verzoeker, die zijn aangetrouwde neef is, in aanmerking wordt genomen.

2. Verzoeker solliciteert naar dat ambt op 30 april 1999. Sébastien MAERTENS DE NOORDHOUT doet hetzelfde op 20 mei daaropvolgend. Elf andere kandidaturen worden ingediend.

3. De kamer van notarissen van het gerechtelijk arrondissement Luik brengt een gunstig advies uit over de kandidatuur van verzoeker en de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Luik en de eerste voorzitter van het hof van beroep te Luik sluiten zich daarbij aan. De procureur des Konings en de procureur-generaal doen hetzelfde. Verzoeker dient een

bezwaar in bij de kamer van notarissen ten gevolge van het advies dat over hem uitgebracht is; de kamer van notarissen zendt het bezwaar over aan het departement van Justitie "uit hoffelijkheid tegenover de kandidaat".

De kamer van notarissen van het gerechtelijk arrondissement Luik brengt over de kandidatuur van de tussenkomende partij een zeer gunstig advies uit; ze stelt dat deze een van de beste gegadigden is, gelet op het te verlenen ambt. De voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Luik en de eerste voorzitter van het hof van beroep te Luik brengen van hun kant een gunstig advies uit over deze kandidatuur. De procureur des Konings en de procureur-generaal sluiten zich aan bij het advies van de kamer van notarissen.

4. Op 30 december 1999 wordt het koninklijk besluit vastgesteld waarbij de tussenkomende partij benoemd wordt tot notaris ter standplaats Luik, ter vervanging van P. WATELET, die ontslag heeft genomen. Dat besluit wordt bij uittreksel in het Belgisch Staatsblad van 6 januari 2000 bekendgemaakt. In hetzelfde Staatsblad wordt melding gemaakt van het koninklijk besluit van 12 april 1999 houdende aanvaarding van het ontslag van de heer P. WATELET. Dat besluit treedt in werking op de dag van de eedaflegging van zijn opvolger;

Overwegende dat verzoeker in de eerste plaats een nadeel aanvoert dat verband houdt met zijn persoon, dat hij betoogt dat hij, doordat zijn familie uit het Luikse stamt, het ambt van notaris in dat arrondissement wenst uit te oefenen en, meer bepaald het kantoor van zijn oom, P. WATELET, dat voordien dat van zijn grootvader was, wenst over te nemen; dat hij derhalve een zuiver persoonlijk en "affectief" nadeel meent te kunnen aanvoeren; dat hij overigens opmerkt dat hij door de huidige situatie niet meer kan hopen op een vacante plaats en een benoeming tot notaris binnen een termijn van 5 jaar; dat hij hieruit afleidt dat hij geen andere

mogelijkheid zal hebben dan zijn loopbaan als klerk voort te zetten en te wachten tot binnen 5 jaar eventueel een ambt vrijkomt, of een andere richting uit te gaan, met alle moeilijkheden vandien, doordat hij de dertig voorbij is; dat hij zo ver gaat te stellen dat hij door de bestreden handeling waarschijnlijk niet meer moet hopen het beroep van notaris ooit uit te oefenen; dat verzoeker in de tweede plaats gewag maakt van een collectief nadeel; dat hij opmerkt dat, indien er geen schorsing komt, het kantoor in geval van nietigverklaring opnieuw vrij zou komen op de datum van de eedaflegging van de tussenkommende partij; dat volgens verzoeker in een zodanig geval ofwel de continuïteit van de openbare dienst bij gebrek aan een ministerieel ambtenaar zou worden onderbroken, ofwel de aanvaarding van het ontslag van P. WATELET "impliciet nietigverklaard" zou worden; dat verzoeker aanvoert dat een nietigverklaring zonder voorafgaande schorsing zeker zou leiden tot een volledige ontregeling binnen het kantoor, wat talrijke en ernstige gevolgen voor de particulieren kan hebben;

Overwegende dat de verwerende partij opmerkt dat verzoeker nooit in het kantoor van zijn oom heeft gewerkt, en trouwens ook niet in een notariskantoor van het gerechtelijk arrondissement Luik, en dat de betrokkene, volgens zijn eigen verklaringen, zou aanvaarden een notarisambt in een ander arrondissement uit te oefenen; dat verzoeker volgens haar dus geen affectieve banden heeft met het over te nemen kantoor; dat de verwerende partij van oordeel is dat geenszins bewezen is dat er binnen vijf jaar in het arrondissement Luik geen ambt meer zal vacant zijn, zodat de verplichting om een andere loopbaan te kiezen geenszins aangetoond is; dat ze voorts stelt dat de bestreden handeling verzoeker geenszins verplicht een keuze te maken wat zijn verder beroepsleven betreft; dat wat het collectief nadeel betreft, de verwerende partij schrijft dat het argument van verzoeker aldus moet worden begrepen dat elk beroep tot nietigver-

klaring van een benoeming gepaard zou moeten gaan met een schorsing, aangezien het moeilijk te herstellen ernstig nadeel onmiddellijk bewezen zou zijn; dat ze er ten slotte op wijst dat in geval van nietigverklaring de plaats opnieuw vrij zou komen en dat er in voorkomend geval een beroep kan worden gedaan op vervangingsprocedures;

Overwegende dat de tussenkomende partij in feite de bewering van verzoeker betwist dat hij binnen 5 jaar niet meer zou kunnen worden benoemd; dat ze bovendien de nadruk legt op de jonge leeftijd van verzoeker; dat ze voorts betoogt dat het door verzoeker aangevoerde affectief nadeel tegengesproken wordt door zijn eigen gedrag, doordat hij nooit regelmatig heeft gewerkt in het kantoor van Mr. WATELET en hij trouwens niet alleen voor dat kantoor heeft gesolliciteerd; dat ze eveneens onderstreept dat verzoeker slechts door huwelijk tot de familie van notaris WATELET behoort; dat wat betreft de ontregeling binnen het kantoor waarvan verzoeker gewag maakt, de tussenkomende partij betoogt dat de terugwerking die verbonden is aan het vernietigingsarrest ertoe zou leiden dat de aanvaarding van notaris WATELET geen gevolgen heeft en dat, zelfs indien dat niet het geval zou zijn, de situatie niet zou verschillen van die waartoe de gewone gevallen van ontslag, vacature en benoeming in een notarisambt leiden; dat ze verwijst naar de plaatsvervangingsprocedure waarin de artikelen 63 en volgende van de wet van 25 ventôse jaar XI voorzien; dat ze, wat betreft de ontregeling met betrekking tot de periode waarin ze het ambt van notaris vóór een eventuele nietigverklaring heeft uitgeoefend, zich beroept op de theorie van de feitelijke ambtenaar;

Overwegende dat de tussenkomende partij ten slotte vraagt dat de betrokken belangen tegenover elkaar worden afgewogen; dat ze het nadeel omschrijft dat, in geval van schorsing van de tenuitvoerlegging van haar

benoeming, voor haarzelf, het kantoor, haar cliënten, haar bedienden en, meer algemeen, voor de continuïteit van de uitoefening van de taak van notaris, zou kunnen ontstaan;

Overwegende dat het curriculum vitae van verzoeker aantoont dat hij nooit beroepshalve heeft gewerkt in het kantoor van zijn aangetrouwde oom en zich dus op geen enkele bevoorrechte relatie met het cliënteel ervan kan beroepen; dat wat dat betreft, de verklaringen die op de terechtzitting gedaan zijn in ieder geval ontoereikend zijn; dat hij zijn beroepsactiviteit in hoofdzaak buiten het gerechtelijk arrondissement Luik heeft uitgeoefend; dat verzoeker zich kandidaat heeft gesteld voor de overname van drie andere, in het arrondissement Luik gelegen, kantoren dan dat van zijn aangetrouwde oom; dat wegens zijn jonge leeftijd - verzoeker is geboren in 1969 - en gelet op de normale duur van een vernietigingsprocedure, niet redelijkerwijs kan worden betoogd dat als de tenuitvoerlegging van de benoeming van de tussenkomen partij niet geschorst wordt, de mogelijkheden van verzoeker om notaris te worden definitief in het gedrang zouden gebracht zijn; dat wat het collectief nadeel betreft, de nadelige gevolgen van een nietigverklaring voor de organisatie van het kantoor niet door een schorsing zouden worden voorkomen; dat in ieder geval de regeling waarin de artikelen 63 en volgende van de wet van 25 ventôse jaar XI voorzien, dit kan verhelpen; dat het risico van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet aangetoond is;

Overwegende dat niet voldaan is aan een van de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, die vervuld moeten zijn opdat deze de tenuitvoerlegging van de bestreden handeling kan schorsen; dat de vordering tot schorsing niet kan worden toegewezen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst in het kort geding, ingediend door Sébastien MAERTENS DE NOORDHOUT, wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt afgewezen.

Artikel 3.

De kosten, bepaald op 12.000 frank, komen ten laste van verzoeker.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare
terechtzing, op negenentwintig februari tweeduizend
door :

Mevr. DAURMONT, staatsraad, wnd. voorzitter,
Mevr. HONDERMARCQ, griffier.

De Griffier,

De wnd. Voorzitter,

M.-Cl. HONDERMARCQ.

O. DAURMONT.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.